

OZSVÁTH ZSUZSA

Latolगतó

*megvonni a vállat
 hogy kéne
 hátraszegni az állat
 hogy kéne
 ha túl nagyra nőtt az állat
 hogy kéne
 szépen befogni a száját
 hogy kéne
 letörölgetni a szárnyat
 hogy kéne
 összetereelni a nyáját
 hogy kéne
 visszaszívni a nyálat
 hogy kéne
 kihúzni a hátat*

OZSVÁTH ZSUZSA zs-vel és th-val. Echte nagyváradi. Nyert már irodalmi (Kortárs Hangan) és dalszövegíró (MR2 Petőfi rádió) pályázatot is. Publikál a kolozsvári Helikonban, valamint magyarországi (Agria) megjelenése is volt már.

(v)ig(y)ázó

*bolondság mindig csak!
 na ő jön megint cakpakk.
 boldogságnak meg sakk-
 matt lesz itten pikk-pakk.*

*vigyázni, kérem, vigyázni
 hogyan tetszenek cicázni
 szemből szembe át cikázni
 az iccakát leigázni*

*feltúrt bőrbe fúrva
 bújni jól el letúrva
 megvagy! zászló leszúrva
 szeretni hú!, de durva*

ragozás

*lassan elmúl-
ás, ki ásít-
ás, ha hib-
bant, ás,
ha bánt is-
teneked is-
teneket ás,
mindig más-
okat,
mindig más-
okot,
ki ás
neked
ki-
keletet
ki ás neked
ki
teleket
ki
más
ki mással
lassan
elmúl-
ás.*

egy arckép

tragikus hős

*félúton járok a veszteségben.
kér-keletlen állok elejében
a jövőnek. csak az van, ami volt:
lyukas élet - tű benne sosem folt,*

*csak hiányos részek vészjelzője-
ként gyúl ki: ó, éjek útvesztője!
izgága ideg, rángó láb vagyok,
fröcsögő száj: én máma vért adok.*

*és bőröd alá bújva nyúzlak le
velem, magadról, mert nekem rossz
és neked se legyen jó. de nem megy.*

*csak az állandó nyugtalanság van.
betört állat vágja magát földhöz,
mint a gyermek. és felsírok halkán.*